

הזימור השבועי

בספר הקדוש

תזמור דבורה

כפי שנמסר בקצרה מדי שבוע על ידי
מורנו הגאון רבי מאיר סנדר שליט"א
מו"צ בעיה"ק ירושלים תובב"א, מח"ס 'דברי מאיר' ועוד

תזמור דבורה – המידה הרביעית: "לשארית נחלתו" | יום ב' כ"ב אלול תשפ"ה | שיעור וגיליון מס' 4

הקדמה:

הכאב הוא גם לי כביכול, וכמאמר הכתוב: "בכל צרתם לו צר", וכמאמר הכתוב: "ותקצר נפשי בעמל ישראל", וכן איתא בגמ' (סוף מגילה) על הפסוק: "ושב ה' אליהם את שבותך" – "והשיב לא נאמר אלא ושב" והיינו שהקב"ה ירד עמנו כביכול לגלות והוא יחזור עמנו יחד בגאולה, עוד אמרו חז"ל: "כשישראל בצער שכינה מה אומרת קליני מראשי קליני מזרועי" והיינו שהקב"ה כביכול סובל עמנו יחד, וכן ישראל הם מחברים זה לזה, וכל נשמותיהם כלולות יחד, ולכן אמרו חז"ל אינו דומה מרובים העושים את המצווה כי כוללים הם נשמתם יחד, וזה עניין עשרה הראשונים שמכפיל את עצמו בכללות כל מי שהגיע אח"כ, ולכן אף כשהגיעו אח"כ מאה אנשים עדיין נשאר לו זכותו כפולה ומכופלת לפי שמכפיל עצמו בכלל זכויות כולם, ולכן ישראל ערבים זה לזה כי כולם כלולים זה בזה, ואם אחד חוטא הוא פוגם בכולם, כי כולם כלולים.

והמוסר השכל שלנו יש ללמוד מזה הוא: לאהוב את השני ולדאוג לו וק"ו שלא להרע לו, והעניין הוא כי: "הוא הוא" והיינו שהיותו והשני כלול בך הרי שהוא אתה! וזה מבהיל! וזהו: "ואהבת לרעך כמוך" היינו שהוא כמוך ממש! וזהו: "אני ה'" שגם אני ה' כלול בתוכם, וכן"ל.

ייתן ה' שנזכה לכל הברכות ברוחניות ובגשמיות, ובזכות ההליכה בדרכי ה' יתברך נזכה לכתיבה וחתימה טובה, אמן!

הוספה לגיליון זה ממורנו ר"ה הגאון ר' אהרן וינר שליט"א שאמר לי ביום ב' כ"ב אלול תשפ"ה:

זקני הגה"צ המשגיח ר' מאיר חדש זצוק"ל היה אומר את הפסוק: "לבני ישראל עם קרובו" בהתעוררות גדולה מאוד, והטעם כנ"ל שהוא הרגיש את הסוד הגדול בפסוק זה שאנחנו קרובים ממש, ובאמת זה גם מחייב גדול כי אנחנו צריכים להתנהג כקרובים.

הוספה לגיליון הקודם (3) ממורנו ר"ה הגאון ר' בנימין דרייפוס שליט"א שאמר לי ביום ה' כ"ד אלול תשפ"ה:

בעניין: "והלכת בדרכיו" שהבאתם בפתיחה לשיעור, יש לציין לפסוק (תהילים): "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי ילכו" ש"ישראל" רומז על הגדולים והם מקיימים דברי ה"תזמור דבורה" והולכים בדרכי ה' יתברך, ואם הם עושים כן, ממילא: "עמי" שזה הפחותים יותר, - "שומע לי", וממילא: "כמעט אויביהם אכניע" וזוהי לישועות בזכות ההליכה בדרכי ה' יתברך, והבן.

הוספות לגיליון הקודם (3) ממורנו הגאון ר' שמואל הלוי רוטמן שליט"א שאמר לי בליל שישי אור לכו" אלול תשפ"ה: הדברים נפלאים ביותר! ויש לי להוסיף:

- בעניין: "נושא עון" רבינו מבאר הרבה יותר שלא רק שיש לאדם למחול לשני, אלא לנקות את עונו וכגון: אחד לכלך לשני את חצרו, לא רק שימחל לו אלא שינקה את זה, וכמו שה' עושה עם החטאים, והבן.
- בעניין: "מוצא פי ה'" שבלחם – אין ברור שזה קשור ל"בירור הניצוצות".

הגיליון נודב ע"י ידידינו היקר ר' אברהם לוי שיחי' לע"נ אביו אסלן יהודה בן מלכה ואברהם ז"ל, אמו רג'נה בת רוחמה ומנשה ע"ה, אחיו יצחק בן רג'נה ז"ל, אחותו מלכה בת רג'נה ע"ה, אחותו אסתר בת רג'נה ע"ה, אחיינו הד"ר יונתן לוי ז"ל בן רות ורפאל שיחי', ת.נ.צ.ב.ה.

זכינו כבר כמה שבועות לעסוק בספ"ק "תזמור דבורה" שמלמד אותנו איך להידבק בדרכיו של הקב"ה, השבוע התחילו גם בני אשכנז לומר סליחות, והייתי במוצאי שבת ב"כותל המערבי" ואמרתי שם סליחות והיו שם אלפים מכל העדות ובני ספרד אמרו בראשות הגר"י עדס שליט"א, ובני אשכנז אמרו במערה עם הגר"ד זיכרמן שליט"א ושוב ראינו את העניין הזה של "ג מידות כמה הוא חשוב, שזה עיקר הסליחות, והגר"ד זיכרמן שליט"א מנהגו הוא שהוא אומר שיעור דף היומי ולאחר השיעור בכל יום הוא אומר קטע מהספ"ק "תזמור דבורה", וגם כעת שיש סליחות הוא לא מוכן לוותר על הספר הזה והוא אומר לפחות שורה ממנו, ושמעתי ממנו פעם שאחד משכונת רמת שלמה היה חולה ל"ע במחלה הנוראה והרופאים לא מצאו לו תקווה, והוא שמע על הסגולה שכבר הבאנו בשם ה"דברי חיים" מצאנו זיע"א ללוד בספ"ק "תזמור דבורה", וכן הוא עשה והתרפא והוא חי עמנו עד היום לאריכות ימים ושנים, ורואים כמה זה עוזר הלימוד בספר הזה בין ברוחניות ובין בגשמיות, וכעת נעסוק בספר עצמו המסודר לפי סדר "ג מידות, ולפי סדר הפסוקים מספר "מיכה" בפסוק: "מי אל כמוך וכו' שקורא להם רבינו: "י"ג פעולות"

הד' - לשארית נחלתו

הנה הקדוש ברוך הוא מתנהג עם ישראל בדרך זה לומר מה אעשה לישראל והם קרובי שאר בשר יש לי עמם שהם בת זוג להקדוש ברוך הוא וקורא לה בתי, אחותי, אמי. בדפ"רש ז"ל וכתב ישראלי עם קרובו ממש קרבה יש לו עמם ובניו הם. והינו לשארית נחלתו לשון שאר בשר וסוף סוף הם נחלתו. ומה אמר, אם אענישם הרי הקאב עלי כדכתיב (ישעיה סג, ט) בכל צרתם לו צר. כתיב ב'אלף' לומר שצערם מגיע לפלא העליון וכל שכן לדו פרצופין שבהן עיקר ההנהגה וקרניו ב'זא' לו צר. וכתב (שפ"ט, ז) ותקצר נפשי בעמל ישראל לפי שאינו סובל צערם וקלונם מפני שהם שארית נחלתו.

כך האדם עם חברו כל ישראל הם שאר בשר אלו עם אלו מפני שהנשמות כלולות יחד יש בזה חלק זה ובהן חלק זה, ולכן אינו דומה מרבים העושים את המצוות וכו' מפני כללותם, ולכן פרשו רבותינו זכרונם לברכה על הנמנה מעשרה ראשונים בבית הכנסת אפלו מאה באים אחריו מקבל שכר כנגד כלם, מאה ממש כמשמעו, מפני שהעשרה הם כלולים אלו באלו הרי הם עשרה פעמים עשרה מאה וכל אחד מהם כלול ממאה אם כן אפלו יבואו מאה הוא יש לו שכר מאה, וכן משמע זה ישראל ערבים זה לזה מפני שממש יש בכל אחד חלק אחד מחברו וכשחוטא האחד פוגם את עצמו ופוגם חלק אשר לחברו בו, נמצא מצד החלק ההוא חברו ערב עליו. אם כן הם שאר זה עם זה ולכן ראוי לאדם להינותו חפץ בטובתו של חברו ועינו טובה על טובת חברו וכבודו יהיה חביב עליו כשלו שהרי הוא הוא ממש, ומשעם זה נצטוונו (ויקרא, יט) ואהבת לרעך כמוך וראוי שירצה בכשרות חברו ולא ידבר בגנותו כלל ולא ירצה בו בדרך שאין הקדוש ברוך הוא רוצה בגנותו ולא בצערנו מטעם הקרבה, אף הוא לא ירצה בגנות חברו ולא בצערו ולא בקלקולו וירע לו ממנו כאלו הוא ממש היה שריו באותו צער או באותו טובה:

ונבאר: רבינו אומר כאן יסוד גדול שהקב"ה הוא כמו שאר בשר לישראל, וזהו: "לשארית נחלתו" היינו כמו שאר בשר, ומבואר בפסוקים בכמה מקומות (וכמו בשיר השירים) שקורא להם: בתי, אחותי, אמי, וכדו' וכמו שאמר הכתוב (תהילים): "לבני ישראל עם קרובו", וזה מבהיל שזה מלשון קרבה והיינו שאנחנו קרובים של הקב"ה, ואומר הקב"ה איך אני יעניש את עם ישראל הרי